

לאחרונה הוזמנתי להשתתף בערב העצמה לנשים בנושא כיסוי ראש. כשהמפיקה פנתה אליי והציעה שאשתתף בפאנל, שאלתי: "אני? את בטוחה? אני בעצמי לא בטוחה במקום של כיסוי הראש שלי..." והיא ענתה: "בדיוק את הקול הזה אני רוצה להשמיע".

לקראת האירוע חשבתי על מה אני רוצה לדבר ושום דבר לא ישב לי כמו שצריך, אז החלטתי שבדיוק על זה אדבר. על זה שהכיסוי לא יושב אצלי כמו שצריך. תרתי משמע. ערב שבעי-ברכות שלי, עומדת מול המראה ומבינה שצריך לחבוש כיסוי. "אניח סממן כלשהו

אפרת זכריה

אימא לארייה, אמרי, איימי וארי. נשואה ליהונתן. מנחה סדנאות העצמה וסטיילינג, יוצרת תוכן לעסקים ובעלת הבלוג "דוכסית"

@dukasitiblog

על הראש ואח"כ אחשוב על זה כמו שצריך". ומאז ועד היום לא חשבתי על זה כמו שצריך. בינתיים, ביום אחד חובשת כובע, יום אחר בנדנה, ברט, כובע מצחייה ואפילו קשת, והקולות בראש - "קשת, זה כיסוי ראש? על מי את עובדת?"

לפני שש שנים, בהיריון של הבכורה שלי, החלטתי לקחת החלטה טובה בנושא.

במשך 30 ימים חבשתי כיסוי מלא. קבלתי תגובות מעודדות ומרגשות, אבל כשהסתכלתי במראה הרגשתי שאני מְרָצָה. בתום שלושים הימים לא רציתי להמשיך עם הרעיון של כיסוי ראש.

בינתיים הילדים גדלו וככל שהם גדלים אני מבינה שחיוך הוא דוגמה אישית, וכך, מהרגע שהשבת נכנסת ועד שהיא

+ הסטורי של +

אפרת

צילום: חויה נתן

יוצאת, אני חובשת כיסוי ראש כמעט שנה ברציפות. יממה אחת בשבוע שאני הולכת עם הלב שלי עד הסוף. בכל ערב שבת, כשאני ניגשת להדליק את הנרות, זה מרגיש כמו קבלת עול מלכות שמיים: ארבעה קטנטנים מביטים בי מתהדרת, מתקדשת. קושרת את הקשר במטפחת, כמו חוליה בשרשרת שמחברת אותי לסבתא־רבתי שלי, לאימהות הקדושות. ברגע הזה, אני מרימה את העיניים ומבקשת "זוכני לגדל בנים ובני בנים חכמים ונבונים, אנשי אמת, זרע קודש בה' דבקים, מאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים ובכל מלאכת עבודת הבורא".

צילום: רותי שרביט

+ הסטורי של +

חני

מתברר שאחד החסרונות בלהיות אימא ואישה עובדת הוא שהדייט השבועי שלנו עד לאחרונה הסתכם בנתינת כִּיף אחרי ההשכבות.

שלא תבינו לא נכון, אביחי ואני אוהבים מאוד לבלות יחד, פשוט לחיות פה דורש המון, ואנחנו מן

אנשים כאלו שגם רוצים להתפתח מקצועית וגם מעוניינים שהילדים יזכרו איך אנחנו נראים.

אבל המקצועיות מפותחת ומתפתחת והילדים כבר זוכרים טוב מדי איך אנחנו

נראים ("אמא זה כבר היום השלישי שאת לובשת את אותו בגד, לא?"), ולפעמים נדמה שאני כבר לא זוכרת מה זה לבלות עם אביחי באיזה בית קפה אפולו, להציץ מעל שקשוקה בינונית אל הדייט הראשון בשולחן לידנו ולהבין אם הנערה המסכנה תזרוק בסמס מנומס את הדייט שלה שמדבר בהתלהבות על קריפטו, או תברח בצרחות ברגע זה. ואז זה הכה ב. כדי להיפגש בלויז' צפוף אנחנו חייבים פרויקט משותף. כי מה מפנה זמן בלויז' נכון מאוד: עוד משימות בלויז'. איך אמר ששון שאולוב? "עוד יותר טוב!".

לונג סטורי שורט: יצרנו פודקאסט! משותף! עם שם מעולה! "ריץ' פליז"!

שוב אנחנו יכולים לשבת בשניים ולרכל, רק שהפעם הכול גלוי, חשוף ועל השולחן, מחכה לכם שתגלו אותו.

אז אם אִי־פעם רציתם לשמוע חסויות פיקטיביות, הסבר על איך שימפנז הוא כמו כרטיס אשראי ומי חיבקה את הרגל של מי בתחב"צ - הפודקאסט הזה בשבילכם. רק חשוב לזכור שכשאתם מאזינים לו, אתם בעצם מאזינים לזוג בדייט השבועי שלו. וכשאני חושבת על זה עכשיו אני לא מאמינה כמה אלטרואיסטים אנחנו, שגם את זמן האיכות שלנו אנחנו מקדישים לטובת הנאתו של הציבור הקדוש. כנראה זה החינוך מהבית.

@Haniiii_rich
חני ריץ'
נשואה + 2
יוצרת תוכן,
בלוגרית, מעריצה
של מרגול